

Het is herfst en het bloeit geel.

Terwijl de dagen steeds korter worden en de temperaturen dalen, hebben de meeste bloemen en planten hun werk erop zitten en moeten hun zaden of overblijvende wortelen ervoor zorgen dat vanaf het voorjaar de natuur weer tot leven kan komen. Wie over het Riddershofpad fiets of wandelt zal echter verrast zijn daar, op een akker, een nu nog geel bloeiend gewas te zien. Het geel bloeiende gewas is mosterdzaad. Mosterdzaad is een snelgroeïende plant, die in augustus-september nog ingezaaid kan worden als groenbemester. Dit wordt gedaan om het percentage organische stof en het stikstofgehalte van de bodem te verhogen.

Vroeger toen er stalmest op de akkers verspreid werd, was het humusgehalte van de bodem hoog en zorgde het aanwezige bodemleven voor een gezonde bodem.

Helaas is dit bij het jaar in jaar uit gebruiken van drijfmest niet het geval en zal er regelmatig een groenbemester ingezaaid moeten worden. Het mosterdzaad gaat in het voorjaar geklepeld en ondergeploegd worden waarna het o.a. door regenwormen omgezet wordt in humus. Met de humus verbetert de bodemstructuur.

U zult zeggen: 'en de mosterd dan?'. Met de in het najaar ingezaaide mosterd, gaan weinig potjes gevuld worden. Als de vorst doorzet vriest het gewas namelijk kapot.

De mosterd waarvan de zaden gebruikt worden als smaakmaker wordt in het voorjaar gezaaid. Na de bloei in de zomer vindt de oogst in het najaar plaats. In allerlei variëteiten vindt de mosterd dan zijn weg als smaakmaker van soepen, worst, bitterballen en overheerlijke kroketten.

Bloeiend mosterdzaad (foto en tekst Lambert Winkelmolen)